

31975L0443

26.7.1975

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

L 196/1

SMĚRNICE RADY**ze dne 26. června 1975****o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zpětného chodu a rychloměrného zařízení motorových vozidel**

(75/443/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na její článek 100,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

vzhledem k tomu, že technické požadavky, které musí motorová vozidla podle vnitrostátních právních předpisů splňovat, se mimo jiné vztahují i na zpětný chod a na rychloměrné zařízení;

vzhledem k tomu, že se tyto požadavky, zejména pokud jde o rychloměrné zařízení, v jednotlivých členských státech liší; že je proto nutné, aby všechny členské státy přijaly tytéž požadavky, a to buď jako doplněk jejich existujících právních předpisů, nebo místo nich, zejména proto, aby bylo možno u všech typů vozidel používat postup EHS schvalování typu, který je předmětem směrnice Rady 70/156/EHS ⁽³⁾ ze dne 6. února 1970 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se schvalování typu motorových vozidel a jejich přípojných vozidel;

vzhledem k tomu, že sblížení právních předpisů pro motorová vozidla zahrnuje i vzájemné uznávání inspekcí jednotlivých členských států na bázi společných ustanovení; že pro úspěšnou funkci takového systému musí být tato ustanovení uplatňována všemi členskými státy s účinkem od stejného data,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Pro účely této směrnice se „vozidlem“ rozumí jakékoli motorové vozidlo určené k používání na silnici, s karoserií nebo bez ní, které má alespoň čtyři kola a nejvyšší konstrukční rychlost přesahující 25 km/h, s výjimkou kolejových vozidel, zemědělských traktorů a strojů a vozidel pro veřejné práce.

Článek 2

Žádný členský stát nesmí odmítnout udělení EHS schválení typu nebo vnitrostátní schválení typu vozidla z důvodů týkajících se zpětného chodu nebo rychloměrného zařízení, jestliže splňují požadavky uvedené v přílohách I a II této směrnice.

Článek 3

Žádný členský stát nesmí odmítnout registraci nebo zakázat prodej, uvedení do provozu nebo používání vozidla z důvodů týkajících se zpětného chodu nebo rychloměrného zařízení, jestliže jsou splněny požadavky uvedené v přílohách I a II této směrnice.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 5, 8.1.1975, s. 41.

⁽²⁾ Úř. věst. C 47, 27.2.1975, s. 44.

⁽³⁾ Úř. věst. C 42, 23.2.1970, s. 1.

Článek 4

Členský stát, který uděluje EHS schválení typu, musí zavedením nezbytných opatření zajistit, aby byl informován o jakékoli změně kterékoli části nebo vlastností uvedených v příloze II bod 2.1. Příslušné orgány členského státu určí, zda je nutno změněný typ vozidla znovu zkoušet a vypracovat nový protokol o zkoušce. Jestliže se těmito zkouškami prokáže nesplnění požadavků této směrnice, nesmí být změna schválena.

Článek 5

Členské státy, ve kterých je v době přijetí této směrnice rychlost měřena v mílích/h, smějí vyžadovat, aby rychloměrné zařízení zamontované do vozidel prodávaných v jejich zemích mělo stupnici jak v km/h, tak v mílích/h do té doby, než se jejich vnitrostátní právní předpisy změní tak, že budou vyžadovat používání pouze metrických jednotek (SI) podle ustanovení směrnice Rady č. 71/354/EHS⁽¹⁾ ze dne 18. října 1971 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se měřicích jednotek, ve znění Smlouvy o přistoupení⁽²⁾.

Článek 6

Změny nutné k přizpůsobení požadavků příloh I a II technickému pokroku se přijímají postupem uvedeným v článku 13 směrnice 70/156/EHS.

Článek 7

1. Do 1. dubna 1976 členské státy přijmou a zveřejní opatření nezbytná pro dosažení souladu s touto směrnicí. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření musí členské státy zavést s účinkem od 1. ledna 1977.

2. Po oznámení této směrnice uvědomí členské státy v dostatečném časovém předstihu Komisi o všech návrzích právních a správních předpisů, které hodlají přijmout v oblastech působnosti této směrnice, aby Komise mohla předložit své připomínky.

Článek 8

Tato směrnice je určena členskými státem.

V Lucemburku dne 26. června 1975.

Za Radu
předseda
P. BARRY

⁽¹⁾ Úř. věst. L 243, 29.10.1971, s. 29.

⁽²⁾ Úř. věst. L 73, 27.3.1972, s. 14.

PŘÍLOHA I

ZPĚTNÝ CHOD

Všechna vozidla musí být vybavena zařízením pro zpětný chod, které se obsluhuje z místa řidiče.

PŘÍLOHA II

RYCHLOMĚRNÉ ZAŘÍZENÍ

1. POVINNOST INSTALACE

Všechna vozidla musí být vybavena rychloměrným zařízením. Tento požadavek se netýká vozidel, která jsou sériově vybavena tachografem, jehož konstrukční vlastnosti a instalace ve vozidle vyhovují ustanovením nařízení Rady (EHS) č. 1463/70⁽¹⁾ ze dne 20. července 1970 o zavedení tachografů do silniční dopravy.

2. DEFINICE

Pro účely této směrnice:

- 2.1 „typem vozidla z hlediska rychloměrného zařízení“ se rozumí vozidla, která se neliší z následujících podstatných hledisek:
- 2.1.1 běžně montované pneumatiky;
- 2.1.2 celkový převod včetně pohonu s redukcí, je-li instalována (počet otáček na vstupu rychloměru na jednu otáčku hřídele pohánějícího rychloměrné zařízení, jede-li vozidlo v přímém směru);
- 2.1.3 typ (typy) rychloměrného zařízení; typ musí být definován tolerancí měřicího mechanismu rychloměru, konstantou přístroje a rozsahem udávaných rychlostí;
- 2.2 „běžně montovanými pneumatikami“ se rozumí typ (typy) pneumatiky, určený(é) výrobcem pro daný typ vozidla a specifikovaný v informačním dokumentu připojeném ke směrnici 70/156/EHS; pneumatiky pro jízdu na sněhu se nepovažují za běžně montované pneumatiky;
- 2.3 „běžným jízdním tlakem“ se rozumí tlak huštění za studena specifikovaný výrobcem vozidla a zvětšený o 0,2 bar;
- 2.4 „rychloměrem“ se rozumí ta část rychloměrného zařízení, která udává řidiči rychlost jeho vozidla v kterémkoli daném okamžiku.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 164, 27.7.1970, s. 1.

3. ŽÁDOST O EHS SCHVÁLENÍ TYPU
 - 3.1 Žádost o EHS schválení typu vozidla z hlediska rychloměrného zařízení předkládá výrobce vozidla nebo jeho zplnomocněný zástupce.
 - 3.2 K žádosti se přikládají trojmo následující dokumenty a následující informace:
 - 3.2.1 popis typu vozidla z hlediska rychloměrného zařízení;
 - 3.2.2 podrobnosti o běžně montovaných pneumatikách;
 - 3.2.3 převod rychloměrného zařízení.
 - 3.3 Ke zkoušce popsané v níže uvedeném bodu 5 se technické zkušebně přistaví vozidlo představující typ, který má být schválen.
4. SPECIFIKACE
 - 4.1 Ukazatel rychloměru musí být umístěn v poli přímého výhledu řidiče a musí být jasně čitelný jak ve dne, tak v noci. Rozsah zobrazovaných rychlostí musí být dostatečně velký, aby zahrnoval nejvyšší rychlost udanou výrobcem pro typ vozidla.
 - 4.2 Má-li rychloměr stupnici a nikoli číslicový displej, musí být stupnice zřetelně čitelná.
 - 4.2.1 Stupňování musí být 1; 2; 5 nebo 10 km/h. Na číselníku musí být uvedeny hodnoty rychlosti, které jsou násobky 20 km/h.
 - 4.2.2 V případě rychloměru vyráběného pro prodej v některém členském státě, kde jsou používány britské měřicí jednotky a kde platí přechodná ustanovení podle článku 5, musí mít rychloměr obojí označení, tj. v km/h a v mph (míle/h); odstupňování musí být 1; 2; 5 nebo 10 km/h a rovněž 1; 2; 5 nebo 10 mph a hodnoty rychlosti udávané na číselníku musí být násobky 20 km/h a násobky 20 mph.
 - 4.3 Přesnost rychloměrného zařízení musí být zkoušena následujícím postupem:
 - 4.3.1 vozidlo se vybaví jedním z typů běžně montovaných pneumatik; zkouška musí být opakována pro každý z typů rychloměru specifikovaných výrobcem;
 - 4.3.2 zatížení na nápravu, která pohání rychloměrné zařízení, musí odpovídat hmotnosti podle bodu 2.6 přílohy I směrnice 70/156/EHS;
 - 4.3.3 referenční teplota prostředí, ve kterém je rychloměr, musí být $23 \pm 5^{\circ}\text{C}$;
 - 4.3.4 při každé zkoušce musí být huštění pneumatik rovno běžnému jízdnímu tlaku podle definice v bodu 2.3;
 - 4.3.5 vozidlo se zkouší při těchto třech rychlostech: (40; 80 a 120) km/h nebo 80 % maximální rychlosti specifikované výrobcem, je-li maximální rychlost nižší než 150 km/h;

- 4.3.6 zkušební přístroje použité k měření skutečné rychlosti vozidla musí mít přesnost $\pm 1 \%$;
- 4.3.6.1 povrch užitý zkušební trati musí být rovný a suchý a musí mít dostatečnou adhezi;
- 4.4 Zobrazovaná rychlost nesmí být nikdy nižší než skutečná rychlost. Při zkušebních rychlostech specifikovaných v bodu 4.3.5. a mezi těmito rychlostmi musí být následující vztah mezi rychlostí udávanou na číselníku rychloměru (V_1) a skutečnou rychlostí (V_2): $0 \leq V_1 - V_2 \leq \frac{V_2}{10} + 4 \text{ km/h}$.
-